

"Allah'ı unutanlar gibi olmayın ki, Allah da onlara kendi nefislerini unutturmuştur; dersini verdiği gibi, kendini unutmuş, kendinden haberi yok..." Yirmi Altıncı Söz, Zeyl, İkinci Hatve'yi açar mısınız?

"İKİNCİ HATVEDE:"

" وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا آيَاتِنَا فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ " gibi verdiği dersini unutmuş, kendinden haberi yok. Mevte düşünse, başkasına verir. Fenâ ve zevâli görse, kendine almaz. Ve külfet ve hizmet makamında nefsinin unutmak, fakat ahz-ı ücret ve istifade-i huzuzat makamında nefsinin düşünmek, şiddetle iltizam etmek, nefsi emmârenin muktezasıdır."

"Şu makamda tezkiyesi, tathiri, terbiyesi, şu hâletin aksidir. Yani, nisyân-ı nefis içinde nisyan etmemek. Yani, huzuzat ve ihtirasatta unutmak; ve mevte ve hizmette düşünmek..."(1)

Bu ayette Cenab-ı Hak kendisini unutanlara ceza olarak onlara da kendilerini yani varlıklarını veya yaratılış gayelerini ve hikmetlerini unutturur.

- Kendisini unutan ve kendinden haberi olmayan bir insan ne yapar?

Ölümü düşünse üstüne almaz. Fena ve zevali görse itibar etmez. Külfet ve hizmet zamanında kendini unuttur; nefsinin bir pay çıkarmaz. Fakat menfaatte ve hazlarda ise nefsinin düşünür. Şiddetle tarafgir olur ve bu şekilde terbiye edilmemiş, devamlı günah ve isyan içerisinde nefsi emarenin derekesine düşer.

- O halde bu durumda olan bir insan nasıl muamele etmelidir?

Bu makamda olan bir insanın tezkiyesi, terbiyesi ve temizlenmesi, yukarıdaki telakkilerin ve nefsi algıların zıt olarak işletilmesidir. Yani nefis kendini unutmayacak; varlığının amaç ve gayesini her zaman düşünecek. Menfaatte, hazda ve ihtiraslarda nefsinin itibar etmeyecek, ancak ölümden, hizmette ve ubudiyette mesuliyeti üstüne alarak vazife ifa edecektir.

(1) bk. [Sözler, Yirmi Altıncı Söz, Zeyl.](#)